

dum sit. Cum enim favor matrimonii adeò prægnans sit, ut etiam Matri filium ex adulterio conceptum esse dicenti, non credatur, per communem Dd. opinionem ad *l. f. ff. de probat.* quia semper is filius legitimus dicitur, quem nuptiæ demonstrant *l. 6. ff. de bis qui sui vel alien. l. 11. §. 9. ff. ad L. Jul. de adult.* Ideò facile erit concludere, quantò potius Matri filium suum asserenti credatur. Tantum enim abest, ut non tantum suus præsumatur, ut potius sine ulla confessione, suus esse omninò credatur.

§. XXII.

Simili modo si de errante quærat, an is confessione sua etiam sibi præjudicet? distingvendum est, hoc modo: Aut error committitur juris, aut facti? Juris error est vel juris naturæ & Gent. qui neminem excusat *l. 2. C. de in jus voc. §. 1. Inst. de obl. quæ ex delict.* vid. Wesenb. *de Jur. & fact. ign. §. 4.* In jure civili si error admissus sit, non proderit confitenti, præsertim in lucro captando, vid. *l. 7. 9. ff. de Jur. & fact. ignor.* nisi 1. in juribus difficilioribus & reconditis, *Berl. p. 2. Concl. 22. n. 4.* 2. à personis, quibus in jure connivetur, erratum fuerit, uti sunt Minores, Milites &c. *d. l. 9. J. Cujac. ad L. 37. de Min. & Lib. 1. Obs. 39. Lib. 14. Obs. 33.* Statutum autem ignorare, potius facti, quam juris erit, ratio, quia facti est, quando à jure communi receditur, *c. 1. de constit. in 6.* Uno verbo: Ignorantia juris nocet quidem in re amissa, secus tamen in amittenda, vid. cit. *l. 7. 9. pr. ff. de Jur. & fact. ign.* Facti ignorantia vel est alieni vel proprii. In hoc qui errat, excusationem non meretur, nisi de damno vitando sit quæstio, ut si v. g. per errorem aliquis indebitum solverit, *l. 22. §. 1. de cond. indeb. Carpz. p. 2. Const. 28. def. 21. n. 5.* ita non nocet error calculi, *l. 47. §. 1. de pact. l. 7. de confess. Geil. L. 2. O. 48. n. 20.* Si verò in facto alieno erraverint,

riat,